PRIMENJENI ALGORITMI

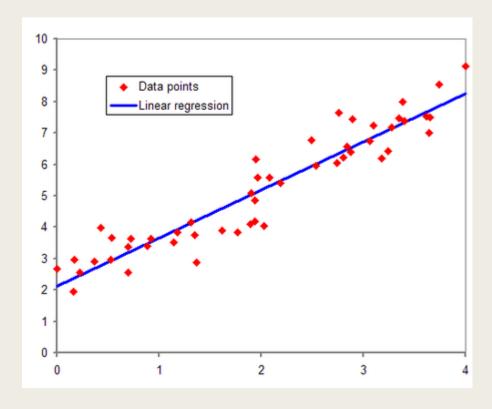
Linearna regresija

Linearna regresija

- Predstavlja jednu od osnovnih tehnika mašinskog učenja (ML, Machine learning)
- Koristi se da se pronađe linearna zavisnost između nezavisne promenljive Xⁿ (Xⁿ predstavlja vektor sa n vrednosti) i zavisne promenljive Y, koja zavisi od Xⁿ
- Koristi se za **predviđanje** vrednosti Y, ukoliko je poznata vrednost Xⁿ
- Vrednost Y najčešće predstavlja jednu vrednost iz skupa realnih brojeva
- Linearna zavisnost se izražava formulom Y = B*Xⁿ+E, odnosno $y_i = b_1^* x_{i1}^* + ... + b_n^* x_{in}^* + e_i^*$, za svaku koordinatu y_i u zavisnoj promenljivoj Y
- Ako postoji samo jedna zavisna promenljiva dobija se: $y = b_1 * x_1 + ... + b_n * x_n + e$
- Ako postoji samo po jedna zavisna i nezavisna promenljiva dobija se: y = b*x+e

Linearna regresija

- Primer: Skup tačaka u ravni
 - Posmatramo skup tačaka u ravni
 - Pokušavamo da pronađemo zavisnost koordinate y od koordinate x
 - Pronađena zavisnost je prikazana plavom linijom
 - Nagib linije predstavlja koeficijent **b** iz formule **y = b*x+e**
 - Prvo je potrebno odrediti **b** i **e** na osnovu datih tačaka
 - U predviđanju za datu vrednost x se uzima vrednost sa y prave

Linearna regresije – učitavanje podataka

- Prilikom obrade podataka, podaci se najčešće čuvaju u obliku DataFrame-a, iz paketa dataFrames
- DataFrame u sustini predstavlja slog, u kojem se nalaze i nezavisne i zavisne promenljive. Ove promenljive su date u obliku nizova
- Primer kreiranja DataFrame-a za 3 tačke: ((2, 4), (1, 6) i (3, 5))
 - data = DataFrame(x = [2, 1, 3], y = [4, 6, 5])
- *.csv fajlovi (comma separated values) predstavljaju tekstualne fajlove u kojima se podaci drže razdvojeni zarezom zarezom
- U Juliji, mogu da se učitaju naredbom CSV.read() ili naredbom CSV.File() iz paketa
 CSV i da se potom konvertuju u DataFrame nas sledeci način:
 - data = CSV.read("file.csv", DataFrame; kwargs)
 - data = DataFrame(CSV.File("file.csv"))

Linearna regresije – priprema podataka

- Da bi se mogla koristiti linearna regresija, potrebno je ulazne podatke podeliti u skup za obuku (training set) i skup za testiranje (test set)
- Najčešće skup za obuku ima između 75-90% ulaznih podataka, dok se preostalih 10-25% stavlja u skup za testiranje
- U Juliji, u paketu Lathe postoji funkcija TrainTestSplit(df, precentage) koja se može koristiti za podelu podataka na skup za obuku i testiranje.
- Primer podele u odnosu 75:25%:
 - TrainSet, TestSet = TrainTestSplit(data, .75)
- Kako se ova podela vrši na osnovu slučajnog ulaza, postoji mogućnost da podaci u skupu za testiranje budu više u korelaciji u odnosu na podatke u skupu za obuku.
 U tom slučaju kažemo da je sistem loše istreniran (overfitted)
- Ovo može biti i posledica premalog broja ulaznih podataka
- Da bi se ovo prevazišlo, često se koristi K-Fold kros validacija

Prikaz učitanih podataka

- Julija sadrži paket Plots koji omogućava kreiranje različitih grafikona. Funkcija Plot(...) može da kreira grafikon, dok funkcija Plot!(grafikon,...) može da dodaje na postojeći grafikon
- Funkcije scatter() i scatter!() mogu da kreiraju grafikone sa tačkama u ravni pogodne za linearnu regresiju sa jednom nezavisnom promenljivom
- Funkcije ima veći broj mogućih parametara koji mogu da predstavljaju ulazne podatke ili osobine grafikona, a funkcije Plot!() i scatter() kao prvi parametar mogu da imaju postojići grafikon koji mogu da menjaju. Neki parametri su:
 - x nezavisna promenljiva
 - y zavisna promenljiva
 - title, xlabel, ylabel nazivi grafikona i osa
 - legend pozicija legende na grafikonu
 - df –postojeći data frame

– *...*

Korelacija

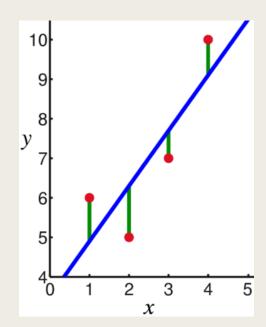
- Korelacija predstavlja zavisnost između dve promenljive. U slučaju linearne regresije, to su promenljive x i y
- Perasonov koeficjent korelacije predstavlja vrednost iz intervala [-1, 1] kojim se izražava zavisnost između promenljivih.
 - Vrednost 1 govori nam da su vrednosti u savršenoj korelaciji, 0 da nisu u korelaciji, a –1 da su u savršenoj negativnoj korelaciji
- lako ne postoji precizno tumačenje vrednoszti ovog koeficijenta, može se uzeti:
 - Za vrednosti veće od 0.9, postoji veoma jaka korelacija
 - Za vrednosti između 0.7 i 0.9, postoji jaka korelacija
 - Za vrednosti između 0.5 i 0.7, postoji umerena korelacija
 - Za vrednosti manje od 0.5, postoji slaba korelacija
- U Juliji, u paketu Statistics postoji funkcija cor() za računanje koeficijenta korelacije

Linearna regresija u Juliji

- Za kreiranju i obuku regresora, koristi se funkcija lm() iz paketa GLM. Funkciji se kao parametar prosleđuju ulazi podaci iz seta za obuku, a kao rezultat dobija se regresor. Prilikom obuke, vrši se određivanje parametara B i E iz formule Y=B*X+E
- Regresor predstavlja objekat pomoću kojeg se vrši linearna regresija i koji u sebi sadrži parametre B i E
- Za predvidjanje vrednosti, koristi se finkcija predict() koja kao parametre prima regresor i vrednosti za predvidjanje (npr. X vrednosti iz skupa za testiranje). Kao izlaz funkcija vraća predviđene vrednosti za ulazne podatke, tj. predviđene Y vrednosti

- Koeficijent determinacije, r², je deskriptivna mera jačine regresione veze, koja meri koliko se dobro regresiona linija prilagođava podacima, tj. koliko ona odstupa od podataka
- r² se uvek kreće u intervalu [0,1], pri čemu veće vrednosti pokazuju bolji stepen veze između podataka
- lako ne postoji precizno tumačenje vrednoszti ovog koeficijenta, može se uzeti:
 - Za vrednosti veće od 0.9, model je jako dobar za predvidjanje
 - Za vrednosti između 0.7 i 0.9, model je veoma dobar za predvidjanje
 - Za vrednosti između 0.5 i 0.7, model je dobar za predviđanje
 - Za vrednosti manje od 0.5, model nije dobar za predvidjanje
- U linearnoj regresiji, ova vrednost se koristi slično koeficijentiu korelacije

- Standardna greška u predviđanju računa se kao e_i=y_i-yp_i, pri čemu je y_i izmerena vrednost, a yp_i vrednost dobijena regresijom
- Koristeći ovu vrednost, često se koriste sledeće mere za grešku:
 - Prosek absolutnih vrednosti greske: mean(abs(e;))
 - Ne obraća pažnju na to da li greške jako variraju
 - Prosečna relativna greška: mean(abs(e;/y;))
 - Ne obraća pažnju na to da li greške jako variraju
 - Prosek kvadrata greške (MSE): mean(e_i²)
 - Osetljiva ako postoji neka velika greška
 - Koren proseka kvadrata greške
 - Osetljiva ako postoji neka velika greška
- Za sve ove vrednosti često ne postoje bitne granice, već samo treba da budu što manje

- Primer: neka su vrednosti 10, 12 i 14 predvidjene linearnom regresijom kao vrednosti 9, 13 i 18. Tada imamo da su greske redom 1, -1 i -4. Dobijamo:
 - Prosek absolutnih vrednosti greske: mean(abs(e;))
 - (|1|+|-1|+|-4|)/3 = 2
 - Prosečna relativna greška: mean(abs(e_i/y_i))
 - \blacksquare (1/10+1/13+4/14) = 0.248352
 - Prosek kvadrata greške (MSE): mean(e_i²)
 - $1^2 + (-1)^2 + (-4)^2 = 1 + 1 + 16 = 18$
 - Koren proseka kvadrata greške (RMSE)
 - \blacksquare sqrt(1²+(-1)²+(-4)²) = sqrt(1+1+16) = sqrt(18) = 4,242641
- U slučaju kada se greške ujednačene prva i poslednja analiza daju slične rezultate, dok u situaciji kada greške nisu ujednačene, RMSE daje mnogo veće rezultate i zato se smatra boljom (informativnijom) analizom
- Samo druga analiza zavisi od vrednosti y i predstavlja relativno objektivnu meru

- Za linearnu regresiju kažemo da previše dobro predviđa (overfitt) ukoliko su predviđanja sa njom mnogo bolja od očekivanog
- Pod očekivanim predviđanjima podrazumeva se često predviđanje nad skupom za obuku. Ako je npr. RMSE skupa za obuku veća od RMSE skupa za testiranje, tada kažemo da je model overfitted i da nije pogodan za korišćenje
- Ovo može biti posledica nekoliko uzroka:
 - Uzorak je premali, pa model ne može adekvatno da se podesi.
 - Primer: ako imamo 10 vrednosti, sa 2 velike greške, tada se greške ne mogu ravnomerno raspodeliti u skup za obuku i testiranje
 - Nije adekvatna podela, skup za test je previše mali
 - Primer: ako imamo 100 vrednosti, 95 u skupu za obuku i 5 u skupu za testiranje, mala je verovatnoća da je skup za testiranje adekvatno izabran
 - Nije adekvatna podela, skup za test je pogrešno izabran
 - Primer: ako imamo 100 vrednosti i 20 vrednosti u skupu za testiranje, a nijedna od 10 velikih grešaka se ne nalazi u njemu

Primer 1: LR sa jednom nezavisnom promenljivom

- Primer 1: Neka je dat skup tačaka u ravni. Napisati skript kojim se određuje zavisnost vrednosti y koordinate u zavisnosti od x koordinate tačke. Pri tome:
 - Odrediti korelaciju između x i y koordinata
 - Predvideti vrednosti y koordinata za test skup. Skupove podeliti u odnosu 80:20
 - Proceniti grešku za skup za obuku i test skup.
 - Proveriti da li je model dobar za predvidjanja ovog tipa
 - Proveriti da li je model overfitted
 - Nacrtati ove skupove na grafikonu

One hot encoding

- One hod encoding predstavlja mogućnost u preprocesiranju da se jedna kolona koja ima N razlicitih vrednosti zameni sa N kolona, u kojima će biti vrednosti Tačno i Netačno, u zavisnosti od vrednosti početne kolone
- Primer: ako imamo crvene i crne tačke u ravni, tada DataFrame ima 3 kolone: x, y i boja. Kada primenimo ovo enkodiranje, mozemo dobiti DataFrame sa 4 kolone: x, y, crvena i crna, pri čemu npr. crvene tačke imaju vrednost Tačno u koloni Crvena i vrednost netačno u koloni crna
- Ovo može da poboljša model za predviđanja
- U Juliji, postoji funkcija Lathe.preprocess.OneShotEncoder() koja vraća enkoder, a njegova funkcija predict(), može da razdvoji jednu kolonu na više kolona

Primer 2: LR sa tri nezavisne promenljive

- Primer 2: Neka je data baza automobila, pri čemu je za svaki automobil dat njegov proizvođač, model, zapremina motora (kubikaža) i godište proizvodnje.
 - Napraviti model linearne regresije za ovaj problem, a predviđanja cene izvršiti na osnovu modela, kubikaže i godišta automobila
 - Polje model enkodirati u više kolona u zavisnosti od vrednosti u toj koloni
 - Izračunati greške predviđanja, kao i prosečnu absolutnu grešku i prosečnu relativnu grešku

K-fold kros validacija

- Da bi se izbegao slučaj da nije dobra podela na skupove za obuku i testiranje, uvodi se K-fold kros validacija
- Ona podrazumeva podelu skupa podataka na K delova i testiranje svakog dela u odnosu na ostatak. Nakon toga može da se traži prosečna greška za K testiranja
- Na ovaj način dobija se pouzdanija mera o kvalitetu testiranja, tj. o njegovoj grešci
- Primer: Ako imamo skup A sa 100 podataka i K = 5, tada se skup A deli na 5 skupova A1, A2, A3, A4, A5 sa po 20 elemenata i vrši se 5 testiranja, pri čemu se jedan skup uzima za test skup, a unija ostala 4 za skup za obuku

Primer 3: K-fold kros validacija

- Primer 1: Neka je dat skup tačaka u ravni. Napisati skript kojim se određuje zavisnost vrednosti y koordinate u zavisnosti od x koordinate tačke. Pri tome:
 - Testiranja izvršiti K-fold kros validacijom za k = 5
 - Pronaći prosečnu absolutnu grešku za svako od 5 testiranja
 - Pronaći prosečnu absolutnu grešku za tih 5 testiranja